

[Formanden.]

behandles i dag, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredie behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 84 af 31. marts 1937 om økonomisk udligning m. v. mellem Københavns kommune og Frederiksberg og Gentofte kommuner.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 229).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 53 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til folketinget.

Den næste sag var:

Tredie behandling af forslag til lov om ændring i lov om jordmodervæsenet.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 230).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 53 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til folketinget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov nr. 287 af 30. juni 1922 om bispeembeders besættelse og om adgang til stiftsbåndsløsning.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3713; fremsættelsen findes i tidenden sp. 210).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Johannes Hansen: Ved det foreliggende lovforslag gives der valgmenighederne og deres præster adgang til at øve medindflydelse ved bispeembeders besættelse udover, hvad de før har haft. Jeg kan her ganske tiltræde den højtærede kirkeministers udtalelser ved lovforslagets fremsættelse om det betimelige i, at der vises valgmenighederne dette hensyn. Nogen synderlig indflydelse på de kommende valgs resultater kan denne ændring ikke få. De 30 valgmenigheder, der findes her i landet, vil, når vi tæller dem sammen for hele landet, ialt råde over lidt mere end 200 repræsentanter ved disse valg eller godt 1 pct. af, hvad der findes af stemmeberetigede ved disse afstemninger. Enkelte steder kan procenten måske blive noget større, men det er ikke ret meget.

Det væsentlige i lovforslaget er derfor at finde på et andet område. Lovforslaget søger at imødekomme betragtninger, der af adskillige interesserede kredse gang på gang er gjort gældende, siden vi i 1922 fik den nugældende lov. Der er i denne forbindelse vel nok grund til at nævne, at det kirkepolitiske udvalg af 1928 indgående beskæftigede sig med forslag til ændring af 1922-loven. Det begyndte med, at kirkeminister Dahl stillede et vidtrækkende forslag om kirkens forfatning overhovedet og heri havde et afsnit om bispevalg, der væsentlig adskilte sig fra 1922-ordningen ved en bestemmelse om, at den kandidat, der havde fået over halvdelen af de afgivne stemmer, skulle indstilles til udnævnelse, medens brøken nu er $\frac{2}{3}$. Man fortsatte derefter i udvalg og underudvalg med en række forsøg på at nå den størst mulige enighed eller dog et flertal for en indirekte ordning, hvorefter menighedsrådene valgte valgmand til en valgforsamling; hvis afstemningsresultat skulle tilstilles kirkeministeren. Denne valgmandsordning har den højtærede kirkeminister undgået i det foreliggende lovforslag, og det vil jeg gerne takke ministeren for. Ifølge lovforslaget skal der nok afholdes et møde, men det er ikke noget valgmøde, men derimod et opstillingsmøde. Det er heller ikke nogen valgmandsforsamling, men det er et møde, hvor samtlige menighedsrådsmedlemmer og præsterne, for så vidt de iøvrigt er stemmeberetigede, har adgang. Det er ikke direkte valg — det ville det være, hvis samtlige kirkelige vælgere havde adgang til at stemme —, men det er indirekte valg på en meget bred basis, og det er i mine øjne principielt